

Sygn. akt V CSK 657/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku T. S.A. w K.

przy uczestnictwie D. Ś. i K. Ś.

o stwierdzenie zasiedzenia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od skarżących solidarnie na rzecz wnioskodawcy
120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania, w pozostałej części oddala wniosek o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestników D. Ś. i K. Ś. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 czerwca 2015 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m.in.:

postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Zdaniem skarżących, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do oceny dopuszczalności nabycia, przed dniem 3 sierpnia 2008 r., przez przedsiębiorstwo przesyłowe służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu w drodze zasiedzenia. Zagadnienie to skarżący odnieśli do art. 64 ust. 2 i 3, art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 292 k.c. w zw. z art. 172 § 1 k.c. i art. 285 § 1 i 2 k.c. Skarżący przedstawili rozbudowane uzasadnienie, starając się dowieść wystąpienia tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jednak problem ten został już wyjaśniony w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nie wymaga dalszych rozważań (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 13 lutego 2015 r., sygn. akt II CSK 310/14, www.sn.pl, postanowienie SN z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt V CSK 553/13, www.sn.pl, uchwała 7 sędziów SN z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt III CZP 87/13, OSNC 2014, nr 7 – 8, poz. 68, uchwała SN z dnia 27 czerwca 2013 r., sygn. akt III CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11, postanowienie SN z dnia 26 czerwca 2013 r., sygn. akt II CSK 626/12, www.sn.pl, uchwała SN z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, uchwała SN z dnia 7 października 2008 r., sygn. akt III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 7).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. Niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawczynie, charakter sprawy, czy wkład pełnomocnika w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy nie przemawiały za podwyższeniem kosztów z tytułu zastępstwa prawnego do sześciokrotnej stawki minimalnej.

